

เทศน์เช้า วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ วันนี้วันพระ เห็นใหม่ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใน
สภาวะ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะตรัสรู้
ธรรม ได้สร้างสมบุญญานิคมมหาศาล เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมแล้วนะ
ธรรมวินัยนี้เหมือนทะเลมหาสมุทร มันจะพัดซอกซอกเข้าฝั่ง มันจะซัดสิ่งสกปรกโสโครกขึ้นไป
บนฝั่ง มันจะไม่เกาะไม่เกี่ยวไว้ในทะเลนั้น นี่ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ ถ้า
ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนให้ทำคุณงามความ
ดีๆ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ในพระพุทธศาสนายืนยันแน่นอน ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แต่เวลาคนทำ
ดีๆ แล้ว เวลาจะประพฤติปฏิบัตินะ นั่งสมาธิภาวนา เป็นคนดีใหม่ เป็นคนดีแน่นอน นั่งสมาธิ
ภาวนา ทุกคนพยายามชวนขวยกระทำของตนให้เป็นสังฆกรรมในใจของตนขึ้นมา แต่มันทำ
ขึ้นมาไม่ได้ๆ ล้มลุกคลุกคลาน ล้มลุกคลุกคลานเพราะกิเลสตัณหาความทะยานอยาก กิเลส
ตัณหาความทะยานอยากมันล้นฝั่งๆ มันท่วมทับถมหัวใจของสัตว์โลก

เวลาครูบาอาจารย์ของเรา เวลาท่านประพฤติปฏิบัติของท่าน ท่านพยายามชวนขวยของ
ท่าน ถ้าใครคุณงามความดีได้มากน้อยขนาดไหนก็พยายามรักษาคุณงามความดีของตน แต่ถ้า
ใครยังทำคุณงามความดีของตนแล้วกิเลสตัณหาความทะยานอยากมันล้นฝั่ง ท่านก็พยายามต่อสู้
กีดขวางขัดขวางมัน เห็นใหม่ ทำคุณงามความดีๆ ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว แต่เวลาทำความ
ดี คุณดี เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระโพธิสัตว์ๆ สร้างคุณงามความดีนะ เวลา
สร้างคุณงามความดี ขวนขวายทำคุณงามความดีของท่าน พอทำคุณงามความดีของท่าน ที่ว่าเป็น
มนุษย์ชาติหนึ่ง เขาสร้างทางกัน เวลาเห็น “เขาทำทางกันเพื่ออะไร”

“องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเสด็จผ่านทางนี้ เรามาสร้างบุญบารมีกัน” เขาขอ
ช่วงหนึ่งทำของเขา แต่ทำแล้วทำแล้วมันทำไม่เสร็จ ทำไม่ทันใจ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัม

พุทธเจ้าเสด็จมา ท่านนอนราบไปให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเหยียบบนร่างนั้นไป
ไป ให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหยียบบนร่างนั้นไป พยากรณ์เลย “อนาคตไปข้างหน้าจะได้
ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะได้ชื่อว่าสมณโคดม”

เวลาทำคุณงามความดี ทำคุณงามความดีกับใคร เวลาทำคุณงามความดีกับองค์สมเด็จพระ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาทำคุณงามความดีกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพราะว่าเขา
สร้างสมบุญญาธิการของเขามา เวลาเขาสร้างสมบุญญาธิการของเขามา มันเข้ากัน โดยธาตุใจ เข้า
กัน โดยธาตุ ที่ไหนทำคุณงามความดีก็อยากจะร่วมมือไปกับเขาไป

แต่ถ้ามันเป็น โดยกิเลสตัณหาความทะยานอยากไป ที่ไหนทำคุณงามความดีก็อยากไปจะ
ร่วมกับเขา แล้วก็ไปชิงดีชิงชู้กับเขา ก็จะไปแย่งชิงกับเขา ก็จะไปเหยียบย่ำทำลายเขา นั่นทำ
ความดีอย่างนั้น

ทำความดี ทำความดีก็ต้องระวังนะ ทำความดีก็ต้องระวัง แต่ถ้าทำความดีกับองค์สมเด็จพระ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า นอนราบไปเลยนะ ให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหยียบย่ำร่างกายนี้
ไปเลย ให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพยากรณ์เลยนะ ในอนาคตข้างหน้าจะได้เกิดเป็นเจ้าชาย
สิทธัตถะ จะได้ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บอกชื่อบอกเสียงหมด องค์สมเด็จพระ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านพยากรณ์แล้วไปข้างหน้า นี่ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ทำดีก็ต้องได้ดี ทำชั่วก็ต้องได้ชั่ว แต่เวลาทำคุณงามความดีๆ ทำคุณงามความดีของเรา
กิเลสตัณหาความทะยานอยากของเรามันก็ต่อต้าน เวลาสังคมนั้นก็คิดขวาง สังคมนั้นก็ทำลาย
ทั้งนั้นนะ เวลาทำลายๆ นี่สังคมนะ

สังคม คนเกิดมามีกิเลสตัณหาความทะยานอยากทั้งนั้นนะ ถ้าคนมีกิเลสตัณหาความ
ทะยานอยาก ใครจะมีอำนาจวาสนามากน้อยขนาดไหน คุณติ ให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔
อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย พระอรหันต์ต้องแสนกัปนะ ถ้าเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาต้องมี
บุญญาธิการ ต้องมีอำนาจวาสนา

เวลาเราทำประวัติครูบาอาจารย์ที่เชื่อว่าเป็นพระอรหันต์ คุณแต่ละองค์ๆ ในหนังสืออิติ ท่าน
ชวนชวาชของท่าน ท่านมีการกระทำของท่าน ท่านพื้นฟูของท่าน แต่เวลาถ้าเป็นจริงขึ้นมา เป็น
จริงขึ้นมาแล้ว เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านวิหารธรรมๆ ใจ ท่านอยู่ที่ไหนก็มีความสุขของ

ท่าน เวลาเราเห็นท่าน ท่านอยู่ในป่าในเขา หลวงตาท่านเล่าให้ฟัง ท่านบอกว่า ถ้าอยู่เชียงใหม่ เทวคามมหาศาล พวกเทวดา กามภพ รูปภพ อรูปภพมาฟังเทศน์ท่านมากมาย เวลาอยู่ในภาคอีสาน มันน้อยกว่าๆ

เวลากลางคืนท่านเทศน์ว่าการอบรมสั่งสอนพวกเทวดา อินทร์ พรหม เวลากลางวันท่านก็อบรมสั่งสอนพระ นี่ความเป็นอยู่ของท่าน ท่านมีวิหารธรรมในใจของท่าน มีวิหารธรรมของท่าน นี่มันเป็นตัวอย่าง ท่านบอกเลย ถ้าอยู่ทางโลกเหมือนเศษคน ก็อยู่ในป่าในเขา เวลาอยู่ในป่าในเขาแบบหลวงปู่มั่นนะ อยู่ในป่าในเขาแบบพระอรหันต์นะ แล้วเวลาผู้ที่ประพฤติปฏิบัติจะไปอยู่ในป่าในเขาๆ เวลาในป่าในเขาก็ไปชวนขวาย ไปทุกข์ไปตรอมตรมในใจของตน

เวลาคนชาวภูเขานะ ชาวคอยเขาก็อยู่เขาของเขา เขาก็มีความทุกข์ความยากของเขา ในหลวงก็ต้องไปพัฒนาๆ ให้อาศัยอยู่อย่างนั้นมันการอยู่แบบชาติกำเนิด มันไม่ได้อยู่แบบเห็นภัย

ครูบาอาจารย์ของเราะ ท่านไปเห็นภัยในวัฏสงสาร เวลาบวชมาแล้วก็เข้าป่าเข้าเขาไปเข้าป่าเข้าเขาไปเพื่อฝึกฝนตน เอาเสีย เอาข้างมาเป็นครูสอน ครูสอนว่า เดี่ยวมันทำลายเรา เดี่ยวมันฆ่าเรา เราต้องมีสติปัญญา เราต้องอยู่กับพุทธโธ เราไม่ต้องคิดนอกเรื่องนอกราว เราพยายามจะสร้างสมนะ ความกลัวๆ ก็ต้องพิจารณา อะไรเป็นความกลัว ความกลัวมันเกิดขึ้นมาได้อย่างไร แล้วมันหายไปอย่างไร เราไปอยู่ในเขา เราอาศัยสิ่งนั้นนั้นเป็นชัยภูมิ คนที่มีสติปัญญา เขาอยู่กันแบบนั้น ไม่ใช่ไปอยู่ป่าๆ พระป่าๆ ไปอยู่ในป่า อยู่ในป่าแบบพรานป่าหรือ พรานป่ามันมีปืนนะ มันฆ่าสัตว์นะ แต่เราไปอยู่ในป่า สัตว์จะฆ่าเรา

นี่พูดถึงเวลาทำคุณงามความดีใจ ในพระไตรปิฎกนะ มันมีพระเป็นเจ้าอาวาส เวลาที่มีพระชุกชุมมา พระจรมา เป็นพระอรหันต์มาอาศัยอยู่ด้วย พออาศัยอยู่ด้วย ทีแรกมาก็รับไว้ด้วยความจำใจ พออยู่ไปๆ ด้วยกลิ่นของศีลกลิ่นของธรรม ประชาชนเขาศรัทธา พอเขาศรัทธาขึ้นมา เขาก็จะถวายผ้าไตร เขาบอกว่าเขามีแล้ว เขาไม่ต้อง เวลาเขาจะนิมนต์ไปฉันนะ มันหวง หวงแหนสิ่งที่เขาถวายพระไตร แล้วเขาก็นิมนต์ไปฉันที่บ้าน บอกว่าพรุ่งนี้เขานิมนต์ไปฉันที่บ้าน แล้วพระก็นัดกันว่าเช้าขึ้นมาเขาจะเคาะระฆัง แล้วก็ไปฉันที่บ้าน

สุดท้ายแล้วคบคิดเขาก็ไปเตรียมอาหารของเขา ให้อาหารที่หวงถิ่นใจ เข้าขึ้นมามันก็เอาเล็บไปตีระฆัง เสร็จแล้วมันก็ไปบ้านคบคิด ไปบ้านคบคิด คบคิดเขาถาม “อ้าว! แล้วพระที่นิมนต์ทำไมไม่มาล่ะ”

“โอ๊ย! มั่นนอนตื่นสาย จี้เกียจจี้คร้าน อู๊ย! ไม่ได้เรื่องเลย” อิจฉาฯ นี้ใส่ความเขาไปทั่ว แต่คบดีเขารู้ เขามีหุมีตานะ เขารู้ว่าพระองค์ไหนดีและองค์ไหนไม่ดี พระองค์ที่ดีเขาสงบเสงี่ยม เขาสงบระงับของเขา เขาไม่ต้อนรับแขก ไอ้พวกต้อนรับแขก ไอ้พวกพยายามจะแสวงหาลาภ เขารู้ว่านั่นนะไม่ใช่ของจริง

เวลาเขานิมนต์ฉัน ฉันเสร็จแล้วเขาก็เอาอาหารใส่บาตรเต็มบาตรเลย บอกว่าให้กลับไปถวายพระองค์นั้นด้วย เวลากลับมาแล้วไม่เจอ ท่านธุดงค์ไปแล้ว พระเขารู้

เวลาพระโพธิสัตว์ทำคุณงามความดีกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาสร้างทางทางมันไม่เสร็จ นอนราบไปเลย ให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหยียบย่ำร่างกายนั้นไป องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพยากรณ์เลยว่า ต่อไปอนาคตกาล พระโพธิสัตว์นี้จะได้ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชื่อว่าสมณโคดม

แต่ไอ้พระที่หวงถิ่น ไอ้พวกจี้เหนียว ไอ้พวกเห็นแก่ตัว ไอ้พวกอิจฉาริษยา ทำลายเขาๆ ไร ตกนรกอเวจีนะ พอเกิดมาเป็นมานพ เป็นลูกเศรษฐี พออยากจะบวช บวชไปสำนักไหนนะ สำนักไหนไปบวชแล้วไปทำลายชื่อเสียงเขา เพราะอะไร เพราะว่าอาหารปกติกินไม่ได้ ต้องกินจี้

เวลาพระเขาไปบิณฑบาตกันนะ โอ๊ย! อดอาหาร ยืนขาเดียว กินลม กินอาหารทิพย์ สุดท้ายแล้วนะ พระเขาก็ให้คนเฝ้า พอคนเฝ้าเห็นเลยว่าไปกินจี้ พอพระไปบิณฑบาตแล้วเขาเข้าไปที่ส้วม ไปตักอุจจาระนั้นกิน พระทั้งหมดเห็นกันว่ามันจะทำลายชื่อเสียง ทำให้เสียชื่อเสียง ไล่ออกไปๆ ไปยืนอยู่ในป่า ยืนอยู่ในป่านะ แล้วถึงเวลาก็ไปหาอุจจาระกิน แล้วก็ไปยืนอ้าปาก เขาว่าทำไมถึงทำอย่างนั้นล่ะ

โอ๊ย! กินอาหารทิพย์

นี่เวลามันให้ผลๆ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว คนทำคุณงามความดีๆ จนได้ไปเกิดเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชื่อสมณโคดม ไอ้พวกที่หวงแหน ไอ้พวกที่ตระหนี่ถี่เหนียว เวลาไปเกิดเป็นมานพ เกิดมาแล้วเป็นคนกินอุจจาระ นี่พระพุทธานุศาสนียันอย่างนั้น ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว

นี่ก็เหมือนกัน ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว นี่เป็นเรื่องความจริงทั้งนั้น นี้อยู่ในพระไตรปิฎก สิ่งที่เป็นจริง เป็นจริงอย่างนี้ ในพระพุทธานุศาสนียันอย่างนั้น ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้

ชั่ว แต่การทำคุณงามความดี ทำคุณงามความดีแล้วมันเจอสิ่งกีดขวาง เจอผลกระทบแน่นอน ทำดีแต่อย่าเด่น จะเป็นภัย มันเป็นภัยทั้งนั้นนะ

แต่ถ้าคนเป็นจริงๆ นะ เขาทำดีเพื่อความดีใจ แล้วเวลาสร้างคุณงามความดี ข้อวัตรปฏิบัติของเรา เราทำเพื่อรักษาหัวใจของเรา เราค้นคว้าหัวใจของเราใจ ถ้าค้นคว้าหัวใจของเรา เวลาคนที่ประพฤติปฏิบัติไปแล้วนะ ถ้าคนที่มีหุมีตาเขาคอยจ้องดูว่าใครภาวนาได้หรือไม่ได้ใจ เพราะอะไร เพราะเขาต้องการฟังธรรมๆ อย่างนั้นใจ

แต่ถ้าครูบาอาจารย์ที่ดีท่านปกป้องดูแลไว้ ให้มีเวลา ให้มีการประพฤติปฏิบัติ ให้มันเป็นจริงขึ้นมา เพราะถ้าเป็นความจริงขึ้นมา พอจิตมันสงบหรือจิตมันมีสิ่งใด มันจะมีแง่มองน กิเลส มันจะพลิกมันจะแปลง เวลาเราพิจารณาไปนะ ถ้าเราทำความเพียรด้วยความทุกข์ความยากนะ วันใดกิเลสมันเหวโรไปนะ โอโฮ! วันนั้นจิตสงบลงได้ พอจิตสงบลงได้ โอโฮ! มีความสุขมาก เวลาจะภาวนาให้จิตมันสงบไปอีกมันทำได้แสนยาก แล้วกิเลสถ้ามันรู้ทันด้วยนะ มันปกป้องมันป้องกันนะ เพราะอะไร เพราะมันต้องการให้สัตว์โลกอยู่ในอำนาจของมัน นี่ครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติท่านรู้เล่ห์เหลี่ยมของกิเลสใจ ถ้ากิเลสอย่างนั้น ท่านจะปกป้องไว้ ท่านจะดูแลไว้ใจ เพราะมันจะเจริญแล้วเสื่อม คนที่ประพฤติปฏิบัติมันจะเจริญแล้วเสื่อม พอเสื่อมแล้วกลับมาไม่ได้ใจ

แต่ถ้าครูบาอาจารย์ของเราท่านจะปกป้องดูแลฟื้นฟูขึ้นมาๆ เห็นไหม แก่จิตนี้แก่มาก การประพฤติปฏิบัตินี้แสนยาก แสนยากเพราะอะไร เพราะกิเลสค้นหาความทะยานอยากมันครอบงำสัตว์โลกมาไม่มีต้นไม่มีปลาย มันครอบงำมาตลอด

เราฟังธรรมๆ วันนี้วันพระ ถ้าวันพระ เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนามันละเอียดลึกซึ้งจนเราจะคาดหมายไม่ได้ ลัทธิศาสนาอื่นนะ มันมีวัตถุ มีสิ่งที่จับต้อง ถึงเวลาแล้วให้พระเจ้าพยากรณ์ คือมันมีเหตุมีปัจจัยที่เขาจะส่งออก แต่ของเรามันต้องทวนกระแสกลับเข้ามา

คุณสิ เวลาเราออกไปเที่ยวนอกบ้าน เราเพลิดเพลินทั้งนั้นนะ กลับเข้ามาในบ้าน ในบ้านเรามีสิ่งใดเราก็รู้อยู่แล้ว แต่ถ้าของที่เราช้อนไว้ เราลิ้มไป เราไม่เห็น กลับเข้าบ้านของตน เราไม่รู้สิ่งใดเลยว่ามันอยู่ที่ไหน แต่ถ้าออกไปนอกบ้านมันสนุกครึกครื้น มันมีที่ชื่นชม มันมีคนยกย่องสรรเสริญ มันมีคนคอยปอกลอก มันมีคนคอยค้าจูน ร้อยแปด ส่งออก

พระเจ้าพยากรณ์ หวังฟังคนอื่น แต่พระพุทธศาสนาไม่เป็นอย่างนั้น พระพุทธศาสนา พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน พุทธะในใจของตน กลับเข้าบ้านของตน การจะกลับเข้าบ้านของตน ทวนกระแสกลับเข้าไป ถ้าทวนกระแสกลับเข้าไป คนถ้าไม่มีอำนาจวาสนาบารมีมันจะทวน กระแสกลับเข้าไปได้อย่างไร

เวลาทวนกระแสกลับเข้าไป คุณ เวลา น้ำปามันเกิดขึ้นมานะ มันซัดบ้านเรือนพังทลายไปหมดเลย เวลาอารมณ์คนที่มันรุนแรง ความโลภ ความโกรธ ความหลงมันออกมาจากใจ มันท่วม ท่วมหัวใจ มันทำลายไปทั่วเลย เราจะฝืนกระแส ปลาเป็นว่ายทวนน้ำๆ สติปัญญาต้องทวนเข้าไปหาในใจของตน ถ้าหาใจของตน คนที่ทำได้ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว คนที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา มันต้องมีพื้นฐานของมัน มันต้องมีอำนาจวาสนาของมัน มันถึงได้มีกำลังของตนที่จะเข้าไปสู่ใจของตนได้ ถ้าเข้าไปหัวใจของตนได้ พุทธะ เข้าไปสู่ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานในใจของตน ถ้าเป็นพุทธะแล้ว ถ้าเรามีสติปัญญา วันนี่วันพระๆ วันพระของเราละ พระผู้ประเสริฐ

พระอรหันต์ของเราๆ ในบ้านของเราก็มีพ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของเราเพราะให้ชีวิตนี้มา ถ้าเราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เรามีศัสตรา มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นศัสตรา มีครูบาอาจารย์เป็นแบบอย่าง แล้วการกระทำ เรากระทำเข้ามาในหัวใจของตน ถ้าเข้ามากระทำในหัวใจของตน สัตว์ ๕ เป็นสังฆกรรม พระพุทธศาสนา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เวลาหลงตาทำนประพฤติปฏิบัติของท่าน พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ รวมลงในหัวใจของตน

พุทธ ธรรม สงฆ์ มันเป็นหนึ่งในเดียวได้อย่างไร เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เอโก ฌโม เวลาความคิดมันแตกแขนงไป คุณ ดันไม้ดันหนึ่งมันพุ่มมหาศาล นี่ไง ความคิดมันแตกยอดไปมหาศาลเลย แล้วมันกลับเข้ามาเหลือต้นไม้อะ เวลาต้นไม้อะประพฤติปฏิบัติไป มันซ่อนไขลงไปสู่รากแก้ว รากแก้วมันฝังอยู่ในดินนะ ต้นไม้ที่จะเกิดขึ้นได้มันต้องมีรากแก้วของมัน รากแก้วของมันคืออวิชชา รากแก้วของมันคือสิ่งที่เรามองไม่เห็น สิ่งที่เราองไม่เห็น แล้วทำอย่างไร

นี่วันพระ เรื่องของปัญหาสังคม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว การกระทำของเขา คนเราเกิดมาเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เราก็อยากจะคำจูนศาสนา อยากจะประพฤติปฏิบัติ เวลาเข้ามาแล้วมีกำลังมากน้อยแค่ไหน มีกำลังพอไหม มีสติปัญญาขยับยั้งได้ไหม

กาในฝูงหงส์ หงส์ในฝูงกา ฝูงหงส์ๆ นะ ผู้ที่มีความสะอาดบริสุทธิ์นี้ฝูงหงส์ อีกามันเข้าไปอยู่ตัวหนึ่ง กากๆ อยู่ นั่นนะ แล้วกามันก็จะนำฝูงหงส์นั้น มันจะนำไปได้ไหม

หงส์ในฝูงกา ฝูงกามีแต่อีกา มีแต่สี่คำสนิทไปหมดในหัวใจ

ฝูงหงส์ หงส์ที่เราจะประพาศปฏิบัติขึ้นมาในหัวใจของเรา เราต้องต่อสู้ปฏิบัติ

พระพุทธศาสนามีการกระทำนะ การเห็นสมณะๆ เห็นสมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ เป็นมงคลชีวิตไง เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดในประเทศอันสมควรนะ โอกาสอย่างนี้หาได้ยาก แล้วโอกาสอย่างนี้หาได้ยากนะ ชาวพุทธอยู่ในประเทศไทย อยู่ในพระพุทธศาสนา ไม่รู้ไม่เห็นหรือกว่าความจริงเป็นอย่างไร รู้แต่ว่าวัดวัดหนึ่งมีแต่ธรรมาสน์เต็มวัด มีรถจอดอยู่เต็มเลย เพราะมองเห็นได้ตลอด มีที่บริการจอดรถ มีตลาดนัด มีทุกอย่างพร้อมเลย แล้วก็เบนหน้าหนี วัดเป็นอย่างนี้หรือ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ต่ำต้อย ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่แสวงหาแต่ผลประโยชน์ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ชิงดีชิงเด่น ศาสนาพุทธ มันมองอย่างนั้นนะ นี่คนที่ต่ำต้อย คนที่ไม่มีอำนาจวาสนาไง

คนที่มีความวาสนา พระพุทธเจ้าสอนอะไร ถ้าศาสนานี้ไม่จริง ทำไมในสมัยพุทธกาล กษัตริย์มาบวชนะ สละราชสมบัติมาบวช ในสมัยปัจจุบันนี้ กษัตริย์ในประเทศไทยเรา ราชานโน เป็นกษัตริย์ที่ค้ำจุนศาสนา ท่านก็มาบวชของท่าน เวลา กษัตริย์ท่านก็อยากบวชนะ อยากบวชอยากชิมรส อยากลิ้มรสชิมรสพระธรรม พอเป็นกษัตริย์แล้ว ศาสนูปถัมภก เป็นผู้ค้ำจุนศาสนา แล้วศาสนาเป็นอย่างไร นี่ถ้าเราคิดได้ไง

เหมือนทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ก็เลศตมหาความทะยานอยากมันปิดหูปิดตา โอ้โฮ! วัดมีแต่ธรรมาสน์ไปหมดเลย โอ้โฮ! วัดเป็นอย่างนี้หรือ พระพุทธศาสนานี้หาแต่เงินแต่ทองหรือ ก็เลศมันก็พาคิดไปนุ่นไซ้ไหม

แต่ถ้าเราระลึกได้ พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนอย่างนั้น พระพุทธเจ้าเวลาสอน เวลาบวชขึ้นมา นิสสัย ๔ อกรรมกิจ ๔ เวลาประพาศปฏิบัติขึ้นมาเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา เวลาเข้าป่าเข้าเขาไป เวลาบวชแล้วให้ รุกขมุลเสนาสน์ ให้เข้าป่าเข้าเขาไปค้นคว้าหาตนเอง หาพุทธะในใจของตน ถ้าเกิดเป็นธรรมๆ ขึ้นมา ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วไง ทำดีในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนา แก่นของพระพุทธศาสนาสอนที่นี้ กรรมฐาน ๕ เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ พระพุทธเจ้าสอนเข้ามาที่ใจของคน พระพุทธเจ้าสอนเข้ามาในสิ่งนี้

ไอน้ำมันศาสนวัตถุ ศาสนบุคคล ศาสนธรรม เราแสวงหาศาสนาธรรม เวลาครูบาอาจารย์
ของเรานะ สร้างศาสนทายาท เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมแล้วเทศนาว่า
การไปได้ภิกษุ ๖๐ องค์ “เธอกับเราพ้นทั้งบ่วงที่โลกและบ่วงที่เป็นทิพย์”

ที่มีปัญหาแก้กันนี้มันเป็นปัญหานี้ทั้งนั้นแหละ บ่วงที่เป็นทิพย์ก็แห่ม! ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
เวลาภวนาไป จินตนาการไป โอโฮ! เป็นทิพย์สมบัติ เป็นเรื่องไสยศาสตร์หมดเลย เป็นเรื่อง
อภิญาญา นี้นบ่วงที่เป็นทิพย์ไง บ้าบอออกแตก เวลาบ่วงที่เป็นโลก ยศถาบรรดาศักดิ์ ความชื่นชม
ของสังคมไป

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดกับพระที่เผยแผ่ครั้งแรกนะ “เธอกับเราพ้นจาก
บ่วงที่เป็นโลก” ยศถาบรรดาศักดิ์ทั้งหมด สิ่งที่เป็นทิพย์ อภิญาญาทั้งหมด “เธอพ้นจากบ่วงที่เป็น
โลกและบ่วงที่เป็นทิพย์ เธอจงไปอย่าซ้อนทางกัน โลกนี้เขาเร้าร้อนนัก”

โลกนี้เขาเร้าร้อนนัก เพราะเขาทุกข์เขายาก เขาปากกัดตีนถีบ เขาอยากหาทางออก เขาไป
ไม่ได้ทั้งสิ้น ถ้าเขามีอำนาจวาสนาแบบพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ เห็นพระอัสสชิไป
บิณฑบาต ยังใส่ใจสนใจ ฟังเทศน์พระอัสสชิคนเดียวได้เป็นพระโสดาบัน ประพฤติปฏิบัติถึง
สิ้นสุดแห่งทุกข์ แต่ท่านก็สร้างอำนาจวาสนาของท่านมา ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย
พระอรหันต์แสนกัป นี้จักรสาวกมากกว่านั้น จิตใจถึงมั่นคง จิตใจถึงมีหลักเกณฑ์ จิตใจถึง
แสวงหาสิ่งที่ดีงาม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แต่ต้องดีแท้ๆ ดีจริงๆ ดีแบบธรรม เอวัง